

N:o 150.

Af herr **N. Persson** i Vadensjö, m. fl., om upphäfvande af eller nedsättning i hvitbetssockertillverkningsafgiften.

Vid nästlidet års riksdag föreslogo undertecknade, att hvitbetssockertillverkningsafgiften måtte upphävas. Såsom skäl härför anförde vi hufvudsakligen:

»För en del år tillbaka uppblomstrade hastigt en näring (hvitbetssockerfabrikationen), som tycktes skola komma att i viss mån ersätta våra landtmän den ekonomiska förlust, som den af moraliska motiv förestafvade inskränkningen i bränvinsbränningen förorsakat. Men denna binäring till jordbruket, i hvilken man trodde sig hafva funnit en guldkälla, qväfdes i dess utveckling genom mindre välbetänkta skatter på sockerbetorna, och de med så mycken förhoppning upprättade fabrikerne nedlades med undantag af en, som sedan dess oaktadt låga spanmålspris fört ett tynande lif. Vore nu icke skäl att, då jordbruket lider af öfver höfvan tryckta konjunkturer, taga bort en skatt, som med afseende på statsverkets inkomster ej spelar någon rol, men indirekt drar mången million ur landet, på samma gång den i sin mån ligger i vägen för just detta intensiva jordbruk, som utgör vilkoret för den svenske landtmannens framtida existens. Med lika goda skäl, som man lagt skatt på sockerbeter, skulle man kunnat lägga skatt på mjölk m. m., men, i fall så händt, undras just huru det skulle gått med vår mejerihandtering. Nog blir det alltid jordbrukaren och icke fabrikanten, som dylika skatter i sista hand drabba. Följden af sockerbets-skatten har ej heller uteblifvit. Under det vi importera milliontals skålpund socker, exportera vi (så att säga) till sockerfabrikerne och sockerbetsodlarne i Tyskland och Danmark tusentals svenska arbetare, som skulle kunnat hafva sin utkomst af samma näring i sitt fädernesland.»

Motionen föll i Andra Kammaren, enär en större del af Kammarens ledamöter ansåg, att, ehuru det svenska arbetet borde skyddas, man icke,

sedan den stora frågan om tull å spanmål fallit, borde särskildt gynna och uppmuntra hvitbetssockertillverkningen. För vår del skulle vi vid denna utgång icke ånyo upptaga förslaget, om det icke vore allmänt bekant, att frågan om tull å spanmål och andra jordbruksalster kommer att ånyo väckas och denna gång möjligen vinner större framgång än vid sistlidet års riksdag. Vid sådant förhållande akta vi icke för otillständigt att ånyo upptaga vår motion om undanrödjande af det hinder, gällande beskattning lägger för hvitbetssockertillverkning inom riket, med det tillägg likväl, att, om ej denna beskattning anses böra helt och hållet upphävas, den åtminstone må lindras och nedsättas.

Vi föreslå därför vördsammast,

att Riksdagen må besluta, det hvitbetssockertillverkningsafgiften upphäves eller, om ej detta bifalles, nedsättes till hälften af det belopp, hvarmed den nu utgår.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 28 januari 1887.

Nils Persson.

M. Dahn.

Jöns Bengtsson.

N:o 151.

Af herr **N. Persson** i Vadensjö, om skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande ändringar i legostadgan den 23 november 1833.

Vid antagandet af tjenstehjon är det naturligtvis högeligen af vigt att erhålla pålitligt besked om huru personen i fråga uppfört och skött sig, der han eller hon förut tjenat. Gällande nådiga legostadga af den 23 november 1833 föreskrifver ock därför, att tjenstehjon vid städsel skall